

OSJEĆATE LI SE UVRIJEĐENO

Smrtnici, mali i veliki... pjesnici s ljubićicama, lažno moralnim izlučevinama jezika, u glavama pakosna praznina, zavist k'o dubina... ljubićice? Mirišu, aha... ma mirišem i ja kad se okupam, al ne lažem papiru kad mi je u glavi pustinja, jesen bez promjena, samo za vas... Lektori, rokovi bez predispozicija su vam veoma sjebana stvar. 'Sjebano' je moj zaštitni znak, valjda? A ja nisam nimalo sjebana, za sebe bar...samo volim da se suočavam s malo većim dubinama od njihovih ljubićica. Ja ne poštujem mrak, niti sam depresija! Ja ga naprosto razotkrivam da bih palila svijetlo tamo gdje ga ima, pa pobjeđujem, lako k'o rima. Oni ga zaobilaze, preskaču, negiraju, kamufliraju... jebali vas takvi uspjesi, kultura plače na ivici, ljuljaju se grane istine i mudrosti. Otpali listovi. Otpuhani i oni najjači. Osjećaju li se uvrijeđeno u mojoj poeziji? Više se ne petljam gdje mi nije mjesto, postajem sebično samočitljiva. Poznam jednog pjesnika koji me dobro čita, poštujemo se - a ne vidimo se. Ne znam mu glas ali ga znam. Njega čitam, među rijetkima. Ne voli lažne ljubićice, k'o ni ja. Poznam jednog drugog, pomalo i uzora, taj je mrtav, nije čitao nikoga, i bio je u svakoj jebenoj strofi sam. Poznam i još jednog...mislim da je čak i prijatelj onog prvospomenutoga, a s posebnim guštom mi legne ono njegovo zaštitno 'jebi ga'. Eto, toliko o poštovanjima. Nastavljam marš... uzalud sam stajala. Dajem otkaz. Da, aleluja. Bez zajebancije... nisam ja za ta robovanja. Jebale vas pare! 'Dupe vam zinulo', kaže lik u koži tesnoj. Mudrije od ljubićica. Dublje od gramatike bolesno istreniranih fakultetlija bez pokrića. Ljubav? Alo, nije to ta tema... s puta skrenula rutina. Ljubav sebi ostavljam na posmrtni dar, čeka me iza zavjesa. Vječna lovišta i ustreptali valovi nekih novih godišća. Vječna proljeća za odabrane, obećano budalama bez pokrića. Ta sam, mada me ovozemaljska jesen rodila...porodila u improviziranoj mješavini najčudnijih okolnosti i najsjebanijih preokreta povijesti. I povijest ću vam zabiti za neku drugu anarhističnu kolonu stihova. Tamo sam ipak najzaštićenija, najnečitljivija. Eto...vratite se ljubićicama, nisam vrijeđala nikoga, ako vam se ne sviđa... u skokovima izletite iz mojih marševa slova. U padu odjašite od mojih inicijala. Naslov ne treba upitnik. Nije mi ni bila namjera. Jedan dah; toliko je trajala ova 'ispovijest' mog burovitog predvečerja prosinca. Uskoro ću biti za još jednu skalu više slobodna. Ostajem dosljedna, makar i sama sa šaćicom sličnih besjeda. Nisam sjebana. Moja pozitiva je nenadjebiva. Vaša uvrijeđenost je isključivo vaša stvar.